

5) у 2002 році при кафедрі створено студентську наукову лабораторію, в рамках якої для студентів у позаурочний час організовувались лекції за тематичними напрямками із залученням провідних спеціалістів відповідного профілю. Крім цього, студенти лабораторії займаються науковими дослідженнями за обраними тематиками та розробкою інформаційних систем.

Наукова робота студентів збагачує і доповнює навчальний процес. Таким чином посилюється мотивація студентів до систематичної активної роботи впродовж навчального року. Також підвищується ефективність роботи викладацького складу.

Крім цього, значна частина студентів, які розпочинають займатися науковою роботою з 3—4 курсів вступають після одержання диплому до аспірантури. Тобто, окрім активізації навчального процесу, організація НДРС в позаурочний час є важливим фактором при підготовці молодих вчених.

В. В. Сироватко, асистент кафедри педагогіки та психології

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ З КУРСУ «МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІКИ»

За прогнозами спеціалістів, в ХХІ столітті більша частина мешканців розвинутих промислових країн протягом життя зможе отримати, принаймні, три види освіти, так як в сучасних умовах роль знань збільшилася настільки, що вони стали виступати в якості головного конструктивного фактора розвитку суспільства. В зв'язку з цим освіта багатьох країн світу стала відчувати якісні зміни. Це, в першу чергу, відображається на розвитку додаткової професійної освіти в вищих навчальних закладах, яка відноситься сьогодні до процесів, які найбільш інтенсивно розвиваються. Форми цієї системи, які склалися раніше в освіті, завжди пов'язані з основною спеціальністю, а саме: підвищення кваліфікації, різноманітні види перепідготовки, інститути вдосконалення і т. ін.

Головним завданням цих форм вважається насамперед підвищення та удосконалення професіоналізму через ознайомлення з новими методами і досягненнями у власній професійній області. Але в період структурної перебудови економіки, бурхливого розвитку інноваційних технологій, одним з нових питань, які відносяться до системи додаткової професійної освіти, стала проблема кваліфікаційних можливостей випускників вищих навчальних закладів.

Додаткова професійна освіта — це відповідь часу на вимоги соціальної, економічної та культурної ситуації в країні. Тому, у зв'язку з вимогами сучасності, поряд з базовою професійною під-

готовкою, стає можливим здійснення професійної підготовки за кількома напрямками. Так, як показує практика впровадження дву-профільної підготовки, студенти Київського національного економічного університету отримують, паралельно з основною економічною, додаткову спеціальність, а саме — викладач економіки.

Успішне вивчення економіки, де основними характеристиками виступає ставлення до економіки, до себе і до людей, сприймання і розуміння економічних явищ і подій; користування ними в побуті, стосунках з людьми, ровесниками, в поведінці; усвідомлення змісту духовних та матеріальних цінностей; правильне користування засобами нагромадження багатства цілком залежить від особистості викладача. І тому, у відповідності із сучасною концепцією неперервної економічної освіти, підвищується роль викладача, який здатний сформулювати в учнів не тільки реальне уявлення про економічні закономірності, а й бачення свого місця в економічному середовищі людей, у зв'язках економіки з життям, з власним матеріальним та моральним комфортом. Саме такого викладача може сформувати система професійної підготовки в умовах непрофільних закладів вищої освіти.

Так, специфічні умови економічного університету (основна освіта — економічна) доводять, що традиційний підхід до викладання психолого-педагогічних дисциплін є неефективним. Принципово нові концептуальні ідеї та положення реформування освіти вимагають переорієнтації педагогічної діяльності викладача на нові духовні цінності, в центрі якої має бути формування цілісної особистості учня. Всі ці питання можна вирішити за допомогою індивідуалізації процесу підготовки майбутніх викладачів.

Розвиток особистості сучасного спеціаліста розглядається важливою передумовою і основою професійного становлення і подальшої творчої самореалізації. Індивідуалізація — один з найважливіших принципів педагогіки, який передбачає посилену увагу до зростаючої особистості, підвищення індивідуалізації освітньо-виховного процесу, підсилення його інтенсивності.

Індивідуалізація передбачає уміння педагога в конкретній діяльності врахувати певні особливості слухача — його нахили, статеві відмінності (що певною мірою визначають інтерес до цієї діяльності), типологічні відмінності і т. д. Тому на заняттях з «Методики викладання економіки» на модульному контролі студентам пропонувалися декілька типів завдань, які враховували їх індивідуальні особливості та які вони могли вибирати. Це, з одного боку, підвищує мотивацію студентів щодо подальшого оволодіння новими знаннями з курсу, а з іншого — реалізує основні принципи гуманізації освіти.

Н. М. Сініцина,
ст. викл. кафедри іноземних мов
факультету міжнародної економіки і менеджменту